

Vlaams
Parlement

vergadering **C208**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 24 april 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bescherming van het waardevolle Terhillsbos in Dilsen-Stokkem – 1548 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bedenkingen van Voka (Vlaams Netwerk van Ondernemingen) bij het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) – 1561 (2017-2018)	8
VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanhoudende gevallen van drugsstorten in Vlaanderen – 1655 (2017-2018)	14

VRAAG OM UITLEG van Elisabeth Meuleman aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bescherming van het waardevolle Terhillsbos in Dilsen-Stokkem – 1548 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, in het Limburgse Dilsen-Stokkem zijn er plannen om een nieuw vakantiepark aan te leggen, maar daarvoor moet een waardevol stuk bos van 30 hectare wijken.

Al sinds 1990 is er in theorie een verbod op boskap. In de praktijk zijn de bossen echter niet zo goed beschermd terwijl dat hoognodig is. Vlaanderen is nu al een van de bosarmste regio's in Europa en moet dan ook volop inzetten op bosbehoud. Bovendien is het ene bos het andere niet. De natuur heeft tijd en ruimte nodig en is niet gebaat bij een boekhoudkundige visie op bos. Een waardevol bos als het Terhillsbos reconstrueer je niet zomaar elders. Dat zegt ook UGent-hoogleraar Bosbouw Kris Verheyen: "De natuur is niet vervangbaar, voor een nieuw natuurlijk evenwicht zorgen duurt honderden jaren."

In een reactie op het dossier Terhills zei u van niets te weten. U zei dat u daar niets mee te maken hebt en dat dit een Limburgse aangelegenheid is. Volgens ons klopt dat niet, minister. Het is een Limburgse aangelegenheid maar ook een zaak van ons allemaal. Het dossier kwam al meermaals op uw bureau en dat van de Vlaamse Regering terecht, onder andere bij het vaststellen van de kaart van waardevolle kwetsbare bossen, waar het bos eerst op stond, maar er dan in een volgende versie van de boskaart door de Vlaamse Regering af werd gehaald.

Dat u van niets weet, ligt ook aan het feit dat we nog altijd geen zicht hebben op de evolutie van onze bossen. Komt er bos bij of verdwijnt er bos? We hebben simpelweg geen goed overzicht van het bosgebied in Vlaanderen. Het huidige instrument, de Boswijzer, doet zijn werk niet, dat moest u toegeven. De foutenmarge is te groot. De Boswijzer levert waardevolle kaarten op maar doet niet waarvoor hij in het leven geroepen werd: een snel meetinstrument zijn dat de evolutie van de bossen in Vlaanderen kan detecteren.

In juni 2016 oordeelde de Vlaamse Regering dat een oppervlakte van 12.500 hectare bossen die in woon-, industrie- of landbouwgebied gelegen zijn, zo waardevol is dat ze een bijkomende bescherming moest krijgen. In maart 2017, na politiek gemarchandeer, legde de Vlaamse Regering een aangepaste boskaart neer voor een openbaar onderzoek. Door allerlei politieke toestanden bevatte deze kaart veel fouten en onvolmaaktheden. De Vlaamse Regering trok enkele dagen na de lancering van het openbaar onderzoek de boskaart terug. Door deze demarche ontstond er een dubbele rechtsonzekerheid. Door de boskaart zagen veel burgers hun droomhuis in het groen bedreigd. En voor de eeuwenoude bossen die door een speling van het lot bij de inkleuring van het gewestplan als woon-, industrie-, landbouw- of recreatiegebied zijn aangeduid, hangt de hakbijl eens te meer boven hun hoofd. Zowel eigenaars als bossen verdienen een duidelijk kader, en daarom moet er nu snel werk gemaakt worden van een nieuwe oncontesteerbare kaart.

Minister, hoe komt het dat u niet op de hoogte was van het dossier? Was u betrokken bij de beslissing om het domein van de boskaart te halen? Wat zult u doen om een accuraat zicht te krijgen op het nog resterende bos in Vlaanderen? Wanneer zult u de boskaart met de meest waardevolle, bedreigde bossen definitief vastleggen en beschermen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Meuleman, het gaat hier om een provinciaal initiatief: het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan dat dateert van 2011. Er is dus geen dossier op mijn bureau gekomen om daar een beslissing in te nemen. Als er een ontheffing moet worden gegeven, dan is dat de bevoegdheid van de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos. Dat is gedelegeerd bij ministerieel besluit van 13 november 2006.

Er is geen enkele specifieke beslissing genomen om het domein van de boskaart te halen. Het is wel zo dat de Vlaamse Regering een algemene generieke beslissing heeft genomen. U spreekt over het droomhuis van Vlamingen. De Vlaamse Regering heeft beslist om principiële beslissingen die al waren genomen, mee in rekening te brengen. Het gaat dan over de datum van 3 juni 2016. Dat is algemeen aan bod gekomen en dat is ook algemeen op die manier beslist. Dat betekent dat de datum van beslist beleid werd vastgesteld op de datum van inwerkingtreding van het decreet, 18 mei 1999, houdende organisatie, en dan richting 1 mei 2011. Op die datum werd de regeling over de ruimtelijke uitvoeringsplannen operationeel waardoor het gevoerde proces inzake opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen heeft geleid tot een overwogen aanpassing van de boskaart.

We hebben al vaak discussie gehad over het resterende bos in Vlaanderen. Tijdens een vergadering op 13 januari heb ik gezegd dat de laatste werkgroep constructief verliep. Ik hoop dat er snel een consensus kan komen.

U vraagt ook hoe het zit met de nieuwe boskaart. Er kan geen nieuwe boskaart komen wanneer artikel 90ter van het Bosdecreet niet wordt gewijzigd. Dat is ook zo gezegd door de minister-president. Ik kan alleen maar dezelfde boskaart voorleggen op basis van de criteria die in artikel 90ter staan. Wanneer er nu dus een nieuwe boskaart komt, is dat exact dezelfde als deze die door de minister-president is teruggetrokken.

De minister-president heeft een verklaring afgelegd namens de Vlaamse Regering op 24 mei 2017. Daar zitten de krachtlijnen in van wat er in het vervolg moet komen, en daar zal dus een decretale basis moeten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik dank u voor uw zeer bondig antwoord. Het gaat hier over een bos van 30 hectare. Dat is ongeveer driemaal de oppervlakte van het Essersbos. Het is een bos dat niet alleen groter is maar ook waardevoller dan het Essersbos. Het is een bos waar ontzettend veel beschermde diersoorten zitten zoals de rugstreeppad, de gladde slang en de heikikker. Er staan ook soorten op de rode lijst zoals de levendbarende hagedis en de vinpootsalamander.

In dit gebied zijn ook vogels zoals de boomleeuwerik en de nachtzwaluw te vinden. Andere bedreigde rodelijstsoorten die broeden in het gebied zoals de rietgors, de geelgors, de boompieper, de graspieper, de tortel en de gekraagde roodstaart zijn kwetsbare soorten. Dit wat de soorten betreft.

Minister, het project-MER heeft het ecotoopverlies als significant negatief beoordeeld. U mag wel zeggen dat er compenserende maatregelen komen, maar natuurlijk weet u ook dat u niet zomaar soorten op een gelijkaardige manier kunt verplaatsen in een bos dat elders wordt gecompenseerd. Het gaat om een ecologisch waardevol bos- en watergebied. Dat blijkt uit de kartering van Landmax in 2016. Het is ook een bos dat vanuit historisch opzicht een belangrijke waarde heeft. Het bosgebied stond al ingekleurd op de oude Ferrariskaarten als bos- en heidegebied, en ook op de kaart Vandermaelen.

Het gebied maakt ook deel uit van de ankerplaats Mijnsite Eisden, Mechelse Heide en Mechels bos. Het is een van de relictzones. Dus ook vanuit het erfgoedperspectief behoort het gebied tot een van de meest waardevolle landschappen die

Vlaanderen rijk is. Het strafste van al is dat het effectief op de boskaart stond als een van de meest kwetsbare, waardevolle, bedreigde bossen in de versie 2016. In 2017 is het van de boskaart gehaald.

Vlaanderen is, op Ierland na, een van de bosarmste regio's van Europa. We hebben een bosoppervlakte van 12 procent. Daarmee scoort Vlaanderen bijna drie keer slechter dan het Europese gemiddelde van 35 procent. Er is een verschil van provincie tot provincie, dat is waar. Limburg is gelukkig een van de bosrijkste provincies in Vlaanderen. Maar ook daar ligt de oppervlakte onder dat Europese gemiddelde met 20 procent. In West-Vlaanderen bedraagt de beboste oppervlakte 3,5 procent.

Wat moet dan de conclusie zijn? Dat we de bossen van Limburg naar West-Vlaanderen zullen verplaatsen om de bosschaarste in Vlaanderen wat beter te verdelen? Is het dat wat we gaan doen? Is dat wat we proberen te doen met het boscompensatiemechanisme? Neen, we moeten uitgaan van het principe dat bosbehoud absoluut prioritair is en moet worden vooropgesteld. Ook al zijn er akkoorden die dertig jaar oud zijn, je moet toch zeggen dat op dit moment de wereld en de maatschappij veranderen, dat we met een probleem zitten op het vlak van bossen en open ruimte, en die willen we in de eerste plaats beschermen. Dat moet stap één zijn. Boskap moeten we proberen tegen te houden.

Minister, dit betreft een project waarvan we echt wel de economische waarde in twijfel kunnen trekken. Ik denk dat u wel op de hoogte bent, ook al zegt u dat u het project nooit hebt gezien en dat u er geen weet van hebt. In 1989 heeft men al eens geprobeerd om daar een Center Parcs te maken. Er zijn 40 funderingen gelegd, maar dat project is niet doorgegaan. Economisch blijft de vraag of het zin heeft om daar nog eens een Center Parcs neer te poten. Dat de overheid 75 miljoen euro moet investeren om er een Center Parcs aan te leggen dat dan kan worden uitgebaat, is een gigantische investering om er 30 hectare bos te kappen. Minister, is dat nog een project van deze tijd? Moet u zich dit als Vlaams minister van Milieu en Bos niet aantrekken als u op dit moment niet bent betrokken? Vindt u niet dat u betrokken zou moeten zijn? Moet u dit project niet naar u toe trekken?

Tenslotte bent u toch verantwoordelijk voor bosbehoud, voor de boskaart en voor het uittekenen van die boskaart en van de bescherming van die meest waardevolle kwetsbare bossen, waarvan dit er een is. Minister, uw passieve houding in dit dossier als eindverantwoordelijke voor het bosbeleid in Vlaanderen verbaast mij ten zeerste. Ook uw antwoord dat voor de boskaart artikel 90ter moet worden gewijzigd en dat u daar niks aan kunt doen: ik dacht dat u minister was, ik dacht dat u een decretaal initiatief kon nemen om ervoor te zorgen dat er een boskaart kan komen. Er is nog heel veel werk op het vlak van meten, van behoud, van compensatie en van bosuitbreiding. Minister, op die vlakken faalt u.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): We hebben het debat over de boskaart ook in de plenaire vergadering gevoerd. Ik herinner me inderdaad dat de minister-president toen stelde dat artikel 90ter eerst moet worden gewijzigd. Ik heb toen gezegd dat ik dat niet goed zie. Artikel 90ter legt alleen maar een aantal algemene richtlijnen vast. Dan is het aan de Vlaamse Regering om die richtlijnen in de juiste verhouding te plaatsen, bijvoorbeeld meer of minder rekening houdend met de oppervlakte, met de ecologische waardevolheid. Volgens mijn lezing van artikel 90ter vandaag kan de Vlaamse Regering wel een nieuwe boskaart op tafel leggen.

Op welke manier het ook zal gebeuren, de minister-president beloofde in diezelfde plenaire vergadering om een nieuwe boskaart op tafel te leggen, of artikel 90ter moet worden gewijzigd of niet. Minister, is daarvoor al enige timing bekend? Komt dat er in de komende maanden aan of mogen we dat niet meer verwachten?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Het verhaal van de bescherming van de bijzonder waardevolle bossen is ons natuurlijk voldoende bekend. Zeker wat ons betreft, collega Sanctorum, is dit verhaal niet voorbij. Ik denk dat iedereen aan tafel hier weet dat het momenteel allemaal in het ruimere plaatje zit van Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV), van vergoedingsstelsels enzovoort. Daar ligt het antwoord bijna voor het rapen.

Het specifieke dossier dat collega Meuleman hier aankaart, in de gemeente van collega Peeters, als ik het goed heb, is moeilijk in die zin dat hier wel degelijk, als ik het allemaal lees en hoor, ooit een vergelijk is gevonden tussen ecologie en economie tussen de betrokkenen daar. Dan vind ik dat er toch wel iets voor te zeggen is om afspraken die gemaakt zijn, ook te honoreren. Je kunt natuurlijk de discussie opentrekken naar de vraag of de overheid wel zoveel miljoenen moet steken in Center Parcs, maar dat is een discussie van een andere orde. Het evenwicht tussen wat dan uiteindelijk voor recreatie kan worden gebruikt en wat voor natuur moet worden gebruikt, is, als ik het goed heb, op een afspraak gebaseerd, en daar moeten we toch wel enig respect voor opbrengen, hoe jammer we dat misschien ook vinden.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik wil u steunen in uw antwoord. Er is inderdaad destijds in de plenaire vergadering bij het verhaal van de boskaart heel duidelijk gezegd dat artikel 90ter moest worden aangepast en dat er een volwaardige compensatie voorhanden moet zijn vooraleer er een nieuwe boskaart kan komen. Wat dat betreft, kan ik u alleen maar steunen in uw antwoord.

Waar ik wel wat meer problemen mee heb, mevrouw Meuleman, is het verhaal dat u in de pers hebt gebracht en vooral het feit dat u vandaag, en ook in de pers, ervoor pleit om alle beslissingen uit het verleden in vraag te stellen en meermaals om ook bestaande regelgeving in vraag te stellen. U weet, zoals de minister correct heeft gezegd, dat een uitspraak over een ontheffing op het ontbossingsverbod gebeurt door de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). Daar mengt de minister als dusdanig zich persoonlijk niet in.

Mevrouw Meuleman, u zegt dat dit teruggaat tot 1993, toen men dit verhaal economisch al in twijfel zou hebben getrokken. Ik wil u toch even meegeven dat het hele gebied 400 hectare groot is. Het was jarenlang mijngebied waar heel veel afval van de mijn werd gestockeerd. Vandaar die heuvels. Vervolgens is daar jarenlang zand- en grindontginning geweest. Vandaar die plassen. Wat heeft men in 1994 gedaan toen er een vergunning is afgeleverd aan Center Parcs? Toen heeft men met hydroseeding ervoor gezorgd dat heel dat gebied heel snel groen werd. Oké, allemaal goed en wel, het verhaal van 1994 is niet doorgegaan vanwege een kentering in de verblijfsrecreatiesector. Maar in 2002 werd door de Vlaamse Regering, destijds met minister Dua, nadien opgevolgd door minister Sannen, een masterplan voor het Nationaal Park Hoge Kempen goedgekeurd waarin al heel duidelijk stond dat er een hoogwaardig verblijfspark moest komen aan deze toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen. Ik kan het u letterlijk laten zien, mevrouw Meuleman, want ik heb het speciaal voor u meegebracht omdat u dat in twijfel blijft trekken.

Ik wil dit toch heel even duidelijk stellen: in 2002 een masterplan, in 2011 een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, dat nooit in vraag is gesteld. In 2013 heeft de voltallige Vlaamse Regering zich geschaard achter het SALK-programma waarin dit vakantiepark was opgenomen. In 2017 is er uiteindelijk een project-MER goedgekeurd voor het volledige gebied. Ik vind het vreemd dat u het nu in vraag durft te stellen dat er dan uiteindelijk een goedkeuring komt op het verzoek tot

onthefing van het ontbossingsverbod. Integendeel, ik wil nog even een pluim geven aan de initiatiefnemer in dit geval. We zijn allemaal voorstander van meer bossen. Wat gebeurt er in dit verhaal? Er wordt een bos gekapt van 26 hectare onder de voorwaarde dat alle beschermde soorten zeker een nieuwe broedplaats krijgen en tegelijkertijd wordt er 63 hectare nieuw bos aangeplant in samenspraak met Natuurpunt en met heel de landbouwsector. Wat dat betreft, moeten we eerder een pluim geven aan de projectontwikkelaar, de Limburgse Reconversie-maatschappij, dat die voor zoveel bijkomende hectare bossen zal zorgen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, de geschiedenis is daarnet mooi geschetst door collega Peeters. Die gaat inderdaad heel ver terug, toen het masterplan is opgemaakt. De geschiedenis is wat ze is. Ik heb daarnet ook geschetst hoe een en ander gelopen is en dat het om een provinciaal initiatief gaat dat trouwens kadert in het SALK en waar de Vlaamse Regering geen beslissing in heeft genomen.

Er zijn wat vragen over hoe het nu zit met de boskaart. Wat collega Vandaele zegt, is uiteraard wat wij hebben afgesproken. Ik heb dat al een paar keer gezegd en ik kan dat blijven herhalen. Collega Meuleman, u verwijst wel naar het droomhuis dat mensen moeten kunnen bouwen, maar u hebt geen oren naar het feit dat als ze dat niet kunnen doen omdat er een waardevol bos ligt, zij ook voor honderd procent moeten worden vergoed. Ik heb dan mijn verantwoordelijkheid genomen. Er is het Instrumentendecreet, waar honderd procent planschadevergoeding van de huidige waarde in zit. Dat is al een eerste keer goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Als dit van kracht is, kunnen wij effectief van start gaan.

Wil dat zeggen dat ik ondertussen niets heb gedaan? Neen, ik kan u met de hand op het hart zeggen dat sinds verschillende weken er een heel concreet voorstel is geformuleerd richting Vlaamse Regering voor de aanpak van de bijzonder waardevolle zonevreemde bossen en een aanpassing van het Bosdecreet. Ik hoop dat we daar binnen de Vlaamse Regering in uitvoering van de afspraken die we hebben, snel mee kunnen doorgaan. Doen alsof er niets gebeurt, klopt natuurlijk niet. Alles ligt op de tafel en de Vlaamse Regering en ook ikzelf willen daar verder werk van maken.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, u hebt duidelijk niet veel zin om uitspraken te doen over de Terhillssite.

Minister, op dit moment zegt u hier niet bij betrokken te zijn. U zou hier echter nog bij kunnen worden betrokken. Ik denk immers dat er procedureel nog wat twijfels zijn en dat tegen de goedgekeurde vergunning nog beroep zal worden aangetekend.

Ik heb het al toegelicht. Ecologisch is dit project echt onzinnig. Er zal natuur worden vernietigd en bos worden gekapt om dan recreatie in de natuur te creëren. Dit zal elders worden gecompenseerd. We hebben echter al gezien dat dit niet werkt. Het compensatiemechanisme faalt. Indien er voor elk bestaand bos dat wordt gekapt, elders driemaal zoveel bossen bij komen, zou in Vlaanderen een enorme zichtbare bosuitbreiding moeten worden gerealiseerd. Helaas heb ik daarover nog geen cijfers gezien. Het fantastisch mechanisme van de boscompensatie, dat ervoor zorgt dat waardevol bos elders tot driemaal toe wordt gecompenseerd en dat zo voor een aangroei zorgt, heb ik in de realiteit nog niet kunnen waarnemen. Ik geloof niet in dit mechanisme en ik denk dat dit project ecologisch geen steek houdt, ook niet voor de beschermde soorten.

Mevrouw Peeters, economisch is het project ook rampzalig en onzinnig. U hebt net gezegd dat het is geprobeerd. De veertig funderingen zijn aangelegd, maar Center Parcs heeft zich teruggetrokken omdat de context niet goed was en het

verblijfstoerisme wat in het slop zat. Nu is de context volgens u helemaal anders, maar dat klopt niet. Er is niemand gevonden die wil investeren om dat aan te leggen. Er is iemand gevonden die het wil uitbaten indien de overheid eerst 75 miljoen euro investeert om het helemaal in orde te stellen, zodat het gewoon kan worden uitgebaat als alles er al staat.

Ik wil erop wijzen dat 75 miljoen euro bijna het volledig gerealiseerde begrotingsoverschot van 100 miljoen euro is. Dat zou dan gaan naar de realisatie van een project voor Center Parcs dat 250 bungalows en 230 jobs omvat. We zouden dat begrotingsoverschot, waarmee nu ik weet niet wat allemaal wordt gedaan, dan in één klap investeren in 250 bungalows en 230 jobs. Dat wordt dan gesubsidieerd omdat in de privésector niemand wordt gevonden om deze investering te dragen.

Minister, sta me toe dit project zowel economisch als ecologisch twijfelachtig te vinden. Indien het ecologische voor u geen afdoende reden is, kan het economische dat misschien wel zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Lydia Peeters aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de bedenkingen van Voka (Vlaams Netwerk van Ondernemingen) bij het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV)
– 1561 (2017-2018)**

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, op 30 november 2016 hebben we het witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) goedgekeurd. Dit plan zal op korte termijn het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) vervangen en voor de komende decennia de lijnen uitzetten voor de ruimtelijke ontwikkeling in Vlaanderen. Dit witboek BRV moet weldra in een BRV resulteren.

We weten dat de studie 'Ontwikkelingskansen op basis van knooppuntwaarde en nabijheid voorzieningen' van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) onder andere de knooppuntwaarde bepaalt van de locaties die in de toekomst best nog worden ontwikkeld. De focus ligt dan op de ligging van het collectief vervoer, de spoor-, bus- en tramhaltes, en op de nabijheid van het voorzieningenaanbod.

Minister, ik zal de krantenartikelen niet letterlijk citeren, maar ze zullen u allicht niet zijn ontgaan. De heer Leten, gedelegeerd bestuurder van Voka Limburg, en de heer Claes, directeur belangenbehartiging van Voka Limburg, hebben alleszins hun bekommernissen geuit over de lopende beleidsplanning. Ze stellen zich onder meer vragen bij de toekomstige ontwikkelingsplannen voor de provincie Limburg indien alles in de studie van VITO louter en alleen op de knooppuntwaarde wordt gefocust. De reden is vooral dat de provincie Limburg in het verleden stiefmoederlijk is behandeld, zeker wat de investeringen van de NMBS betreft. Dat is algemeen geweten.

Tegelijkertijd stelt Voka dat het witboek BRV te veel focust op de Vlaamse Ruit en dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de demografische groei. Limburg heeft vooral een jongere bevolking met iets minder nood aan zorgvoorzieningen. Voka is dan ook bezorgd dat Limburg wegens de lagere knooppuntwaarde in de toekomst minder mogelijkheden zal hebben om de veroudering op te vangen.

Dit is misschien nieuw, maar we hebben inmiddels kennisgenomen van een nieuwe, bijkomende studie van VITO die door de bestendige deputatie van de

provincie Limburg is besteld. De bestendige deputatie heeft recent kennisgenomen van het eindrapport.

De afwezigheid van een tram zorgt voor een enorm nefaste en nadelige situatie. De bestendige deputatie stelt echter ook dat enkel rekening is gehouden met de A-bushaltes. Het is nefast de ontwikkelingen in Limburg hieraan te koppelen. Ze stellen dan ook voor rekening te houden met de B-haltes en met de geactualiseerde dienstregelingen. Dat zou een verdubbeling van de oppervlakte van de toekomstige ontwikkelingen met zich meebrengen. Tegelijkertijd wordt ook voorgesteld het Spartacusscenario hierin op te nemen.

Als we naar de A-, B-, C- en D-locaties kijken, zal er alleszins iets moeten veranderen. De A-locaties zijn de beste locaties voor ontwikkelingen. Op basis van de huidige kaarten van VITO heeft Limburg geen enkele A1-, A2-, B1- of B2-locatie. Vanwege de zeer ruime voorzieningen op die locaties zijn er enkel beperkte A3- en A4-locaties.

Minister, wat is uw reactie op het standpunt van Voka Limburg? Zult u rekening houden met deze bekommernissen tijdens de verdere opmaak van het BRV?

Kunt u zich vinden in de stelling van Voka dat de ruimtelijk-economische ontwikkeling niet stopt aan de land- en taalgrenzen? Moet in Limburg niet ook worden gekeken door een euregionale bril, omdat er voor deze provincie sterke connecties zijn met de Euregio Maas-Rijn en de groeipolen Eindhoven en Aken?

In hoeverre zult u een eigen Limburgs alternatief voor dit knooppuntmodel, gebaseerd op de specifieke situatie of ligging van Limburg, ondersteunen? Hebt u kennis van de studie van VITO die besteld is door de provincie Limburg en neemt u die bevindingen mee?

Wordt er volgens u voldoende rekening gehouden met de demografische groei en zal de huidige knooppuntwaardebenadering impact hebben op latere voorzieningen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Peeters, er is zeker geen grote bedreiging voor Limburg of West-Vlaanderen. Ik zal u geruststellen: we willen niet de toekomst van deze of andere provincies hypothekeren. Het is ook niet zo dat we vanuit Brussel tot op de komma zullen bepalen hoeveel woningen er mogen worden gebouwd in een bepaalde gemeente.

Wat we wél willen, is een kwalitatief ruimtezuinig beleid, overal in Vlaanderen. We willen de open ruimte dus beschermen. Hoe moeten we dat doen? Door te verdichten, maar ook door te investeren in groenblauwe dooradering, vermenigving van functies en dergelijke. Ik heb dat hier al een aantal keer herhaald.

Ook inzake industrie, tewerkstelling en infrastructuur wordt er geen beleid voorgespiegeld alleen op maat van de Vlaamse Ruit. Het Albertkanaal is de belangrijkste duurzame vrachtroute van het land. We gaan die niet negeren, omdat hij volgens de gedateerde concepten te perifeer zou liggen. De acties die vandaag lopen, bijvoorbeeld rond het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA), gaan gewoon voort. De ontwikkelingen in Limburg, net als in de rest van Vlaanderen, worden ook verder ondersteund.

Belangrijk is dat het Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen net komaf wil maken met het concept van de Vlaamse Ruit en daarentegen spreekt over een ruimtelijke ruggengraat. In tegenstelling tot de Vlaamse Ruit, die inderdaad de indruk wekt dat bepaalde provincies niet meer zouden kunnen ontwikkelen, vertrekt de ruimtelijke ruggengraat van onze steden in Vlaanderen en van de internationale en dus ook grensoverschrijdende verbindingen. Steden als Brugge,

Kortrijk, Hasselt en Genk komen zo veel duidelijker naar voren als onderdeel van een internationaal verknoopt ruimtelijke ruggengraat.

Open ruimte binnen de Vlaamse Ruit of in de Westhoek, de Kempen of Zuid-Limburg heeft volgens het Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen dezelfde finaliteit: een ruimte die maximaal open moet blijven voor voedselproductie, ecosysteemdiensten en zachte recreatie.

Ik volg natuurlijk de redenering van Voka Limburg dat ruimtelijk-economische ontwikkeling niet stopt aan de landsgrenzen. Dat staat ook niet in het BRV. Met een ruimtelijke visie voor de logistieke sector inzake internationaal logistieke knooppunten en regionaal logistieke infrastructuur, willen we net een meerwaarde creëren voor de regio's waarin die knooppunten zich bevinden. Voor de logistieke sector, door knooppunten ook een betere horizontale of verticale integratie te gaan bewerkstelligen, maar ook voor het klimaat en de verkeersveiligheid, omdat we het multimodale beter kunnen realiseren.

De Limburgse connectie van de Euregio zijn onmiskenbaar. Elke Vlaamse provincie heeft trouwens ook sterke banden met regio's over de gewest- en landsgrenzen. De ruggengraatfilosofie stelt dit expliciet en brengt dit ook in beeld.

Elke studie tot op heden bevestigt de uitgangspunten van het BRV. Daar ben ik blij om, want het betekent dat het niet zomaar iets is dat uit het luchtledige is ontstaan. De huidige knooppuntbenadering is een methodiek om te bekijken welke ontwikkelingen op welke plaats het zinvolst zijn. Ze is niet geschikt om op vergunningenniveau harde uitspraken te doen, hooguit richtinggevende of ondersteunende.

Wat in het bijzonder de VITO-studie betreft, heb ik altijd gesteld dat het een momentopname is die een bepaald beeld geeft. Ik weet dat VITO op dit moment haar studie herbekijkt, uitgaande van de realisatie van het Spartacusproject. Het realiseren van missing links in openbaar vervoer en het investeren in openbaar vervoer kunnen uiteraard ook de knooppuntwaarde van bepaalde locaties ten goede komen. Dit neemt niet weg dat het ook voor Limburg zinvol is om te kijken hoe voorzieningen en collectieve ontsluitingen, mevrouw Peeters, collectief op elkaar kunnen worden afgestemd.

Ik vind het heel nuttig dat de provincie Limburg dat ook verder onderbouwt. We nemen dat zeker mee.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U geeft aan dat VITO zelf op dit ogenblik haar studie herbekijkt. Dat is ook wat letterlijk in die studie staat: dat de studie van die knooppunten en van die voorzieningen niet zaligmakend is en sowieso op gepaste tijden moet worden opgewaardeerd, maar dat tegelijkertijd ook andere elementen zouden kunnen doorspelen, zoals de rioleringsgraad. We moeten daar alleszins waakzaam op blijven.

We hebben in deze commissie al meer dan eens gezegd dat er op dit ogenblik, althans in mijn ogen, te veel wordt gefocust op het kaartje van VITO, dat destijds naar buiten kwam, met heel duidelijk ruimtelijke ontwikkelingen rond de Vlaamse Ruit en veel minder in Limburg of in West-Vlaanderen.

Niet zo heel lang geleden hebben wij zelf met de provincie Limburg al eens een aantal nieuwe modellen doorlopen. Het ging om verschillende modellen die door een stedenbouwkundige waren uitgewerkt. Het ging van Bipool Hasselt-Genk tot Hasselt Metropole Hoofdstad. Ook Albertband was daarin opgenomen, een volledige ontwikkeling rond het Albertkanaal. Ik ben blij dat u zegt dat alle ontwikkelingen rond het ENA behouden blijven en mee moeten worden opgenomen in het BRV van straks. Een ander model was het Euregiomodel.

Ik vind het zeer belangrijk dat we blijven focussen op die grensoverschrijdende ontwikkelingen. Ik woon zelf op 10 kilometer van een station, weliswaar in Sittard, Nederland. Ik woon op 25 kilometer van Maastricht, een internationaal station. Het VITO-kaartje zelf eindigde bij ons aan de Maas. Ik blijf het belangrijk vinden dat daarmee rekening wordt gehouden.

Nu, in haar besluit zegt de bestendige deputatie van Limburg dat de studie van de knooppunten en de voorzieningen één studie is die weliswaar kan worden gebruikt, maar dat ze ook veel andere studies moeten gebruiken. Ze verwijzen specifiek naar de studies over regionale woonmarkten van Atelier en BUUR die recentelijk werden bezorgd. Ik denk dat het zeer belangrijk is om al die elementen mee te nemen. Ik ben alleszins blij dat u zelf zegt dat er naast dat ene verhaal nog internationale en grensoverschrijdende elementen zijn en dat die moeten worden meegenomen. Dat zal ook voor andere locaties gelden.

Ik denk dat we moeten focussen op de fiets snelwegen. In het groene Limburg moeten we daar zeer veel op inzetten. Dat is een bewijs van de 'verstrengelingen' van groen en rood, inzake gewestplankleuren natuurlijk.

Tegelijk denk ik dat we moeten blijven hameren op het verhaal van de technologische ontwikkelingen rond het BRV dat we nu maken. Dat moet langere tijd meegaan. Ik denk dat we nog meer moeten focussen op de toekomstige technologische ontwikkelingen, zeker inzake mobiliteit.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik heb eigenlijk met u te doen. U hebt in het parlement al 38 keer moeten antwoorden op vragen over die VITO-studie. U hebt telkens hetzelfde antwoord gegeven. Die VITO-studie is een momentopname. Die studie is niet de basis van het BRV, maar een van de vele elementen. Het BRV zal er niet toe leiden dat Limburg en West-Vlaanderen geen ontwikkelingskansen krijgen. We zullen de Vlaamse Ruit niet als referentie nemen, integendeel, we stappen af van die Vlaamse Ruit.

Ik moet u tegelijk ook feliciteren, want u blijft volharden, u blijft heel serene en rustig antwoorden op dat type vragen, keer op keer, wanneer ze maar gesteld worden. Ik vind dat fantastisch. We weten allemaal dat dat BRV, soms ook wel foutief de betonstop genoemd, electoraal niet altijd een gemakkelijke is. We weten dat het zeer evident en simpel is om daar, zeker in Limburg en West-Vlaanderen, wat deining rond te creëren, of als daar wat deining rond ontstaat, mee in die pot te roeren. Ik vind het goed en fantastisch dat u daar niet mee op surft en dat u als minister de rug recht en consequent blijft doorgaan voor wat u wilt.

Als er in West-Vlaanderen, en dat is meestal vanuit de Westhoek, kritiek op komt, ook van lokale burgemeesters, ook soms van bij ons, zeg ik altijd: ga eens mee kijken naar het voorstel. We hebben dat ooit zelf op uw kabinet toegelicht, Voka heeft dat ooit gedaan. Dankzij het BRV zijn er op de as Kortrijk-Ieper en op de as Veurne-Oostende, twee mooie mobiliteitsassen, binnen en buiten stedelijk gebied, opportuniteiten om bedrijventerreinen te creëren om die regio wat ontwikkelingskansen te geven.

Ik denk, minister, dat we u nog een tijdje moeten steunen. Ik wens u veel volharding toe. We moeten ons boven het gewoel plaatsen en heel serene verder werken aan het BRV.

Ik zat vorige week op een debat met 200 jongeren aan de Kulak. Toen ik aan die jongeren vroeg naar hun grootste prioriteit, dan was dat net die ruimtelijke verrommeling. Dat was heel die shit van een halve eeuw strontbeleid op dat niveau waardoor Vlaanderen compleet 'misgroeit' is met alle mobiliteits- en klimaattoestanden

van dien. Dat was de prioriteit voor deze jongeren, en ik denk dat we het aan hen verschuldigd zijn om nu sereen verder te gaan en daaraan verder te werken.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, ik heb ook een algemene beschouwing over het BRV. U weet, ik heb me altijd zorgen gemaakt vanaf het moment dat u die betonstop, om het nog maar eens zo te noemen, en het BRV hebt aangekondigd. Vanaf dan gebeurt er van alles op het terrein. Ik heb altijd gezegd dat we moesten oppassen dat er geen rush kwam op onbebouwd terrein.

Er zijn ook andere dingen gebeurd. Er zijn gemeentebesturen die werk zijn beginnen te maken van de omvorming van woonuitbreidingsgebied naar open ruimte of natuur of landbouw.

Door het getwijfel van de regering omtrent het Instrumentendecreet, dat van cruciaal belang is, door het uitlekken van de eerste plannen daarrond om de planschaalvergoeding dermate te verhogen dat het moeilijk wordt voor de gemeentebesturen, zijn er besturen die beginnen te twijfelen om hun beleid on hold te zetten. Op dit moment is dat heel kwalijk. Er zijn concrete voorbeelden van deze week.

Er doen allerlei geruchten de ronde, bijvoorbeeld dat het Instrumentendecreet met terugwerkende kracht zou zijn. Minister, wanneer komt er uiteindelijk een beslissing? Wanneer komt dit in het parlement zodat we zo snel mogelijk werk kunnen maken van het Instrumentendecreet en de lokale besturen niet langer in onzekerheid worden gehouden?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Ik had uit de vraag van mevrouw Peeters ook niet begrepen dat de sereniteit waar de heer Ronse het over heeft zo sterk aanwezig is. Integendeel zelfs, ik denk dat de stroom aan vragen en tussenkomsten wijst op een gebrek aan sereniteit, zoals ook het uitblijven van het Instrumentendecreet wijst op een gebrek aan sereniteit. Net zo wijzen de klaagzang en de alarmbel die het stadsbestuur van de stad van de heer Ronse heeft geluid over de planbatenregeling niet bepaald op sereniteit.

Ik wil trouwens van de gelegenheid gebruikmaken om even een vraag te stellen, maar misschien kunnen we dat straks ook bij de regeling van de werkzaamheden doen. Ik heb ook over die alarmkreet van collega Ronse zijn stad een vraag om uitleg ingediend, al een maand geleden. Ik merk dat ze nog altijd niet op de agenda staat, tot mijn verwondering.

Minister, in welke zin denkt u dus dat u ook nog reëel die sereniteit ziet binnen uw regeringscoalitie? Ik denk immers dat daar wel een beetje de knoop ligt, natuurlijk. De bezorgdheid, de ongerustheid bij alle betrokkenen, of dat nu eigenaars van grond zijn, potentiële bouwers, investeerders, gemeentebesturen, milieuverenigingen, noem maar op, die neemt dag na dag toe. Het is dus wel stilaan tijd dat er een ei wordt gelegd op dat vlak, want anders zullen er inderdaad een hoop negatieve gevolgen zijn, en het verlies van geloofwaardigheid van de regering zal in dat geval nog het minste probleem zijn.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Gewoon voortdoen zoals we bezig zijn, is geen optie. Overal waar ik ga uitleggen wat de betonstop is, wat het BRV is, kan dat alleen maar op een consensus rekenen. Iedereen vindt dus dat we iets moeten doen en dat we dus dat BRV moeten aannemen.

We hebben vanuit de Vlaamse Regering ook onze verantwoordelijkheid genomen. Als je dat wilt doen, dan moet je er ook voor zorgen dat, als er wordt geraakt aan het eigendomsrecht van mensen, je daar ook een correcte vergoeding, voor 100 procent, tegenover stelt. Ik heb daarvoor een voorstel geformuleerd aan de Vlaamse Regering en dat is al een eerste keer principiële goedgekeurd. Op dit moment liggen binnen de Vlaamse Regering alle elementen, alle teksten op tafel om dit te finaliseren. Ik kan hier dus alleen maar een oproep doen.

Ingaand op wat de heer Tobback zei, mijn ei is gelegd en ik hoop dat iedereen goed aan het broeden is op dat ei en dat daar een mooi kuiken, of vogel of dinosaurus of weet ik wat uitkomt, maar ik hoop dat er iets moois uitkomt, dat het iets is waarbij we ons allemaal ook goed kunnen voelen en dan ook absoluut stappen vooruit kunnen zetten. Als we iets willen doen aan de klimaatopwarming, als we oplossingen willen voor het fijn stof, als we meer open ruimte willen, als we ook met z'n allen comfortabel willen wonen, dan moeten we dit uitvoeren.

Ik zeg het nog een keer: alle elementen liggen op tafel en ik hoop dat men ook snel die stap durft te zetten. Het is inderdaad niet altijd evident om die boodschap te brengen, maar als je uitlegt waar het over gaat en daar ook een aantal engagementen tegenover stelt, die ook de Vlaamse Regering zal nemen, dan denk ik dat we zeker door kunnen geraken en dat het een heel mooi verhaal is. Er de mond van vol hebben dat de luchtkwaliteit beter moet, dat we de klimaatopwarming moeten tegengaan, dat we de open ruimte moeten veiligstellen, maar niet durven te springen, dat is natuurlijk het slechtste dat we kunnen doen.

Ik leid niet af uit de vraag van mevrouw Peeters dat ze niet bereid zou zijn. Ze formuleert hier een bedenking, ook een bekommernis die leeft, denk ik. Dat leeft in West-Vlaanderen, dat leeft in Limburg. Ik denk dat een geruststelling kan bieden: we houden ook rekening met die bekommernis. Ik zie dat dus zeker niet als een rem of het doorbreken van de sereniteit. Dit is gewoon het formuleren van een aantal bekommernissen die leven op het terrein, en dat is de taak van een parlementslid, denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, u slaat inderdaad de nagel op de kop. Ik denk dat ik die bekommernissen hier moet blijven uiten. Het mag dan misschien voor collega Ronse vervelend zijn dat ik hier een pleidooi blijf houden voor mijn provincie, maar als ik dan toch tegelijkertijd zie dat heel Voka Limburg dat pleidooi blijft houden, dat de bestendige deputatie van de provincie Limburg een nieuwe studie heeft besteld bij VITO om ook die bekommernissen mee te onderschrijven en dat we niet langer dan een tweetal weken geleden met de voltallige Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en met alle politieke partijen in Limburg hebben samengezeten om nog maar eens te onderstrepen dat die VITO-kaart niet kan, dan is het voor ons als politici uit Limburg wel degelijk de vraag om daarop te blijven hameren. Collega Ronse, u kunt misschien met collega Lantmeeters contact opnemen, want hij heeft dat daar ook nog eens mee beaamd. *(Opmerkingen bij Axel Ronse)*

Mijn excuses dat dat u stoort omdat u niet van Limburg bent, maar alleszins verdedig ik de belangen van mijn provincie, en ik denk dat dat ons goed recht is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanhoudende gevallen van drugsstorten in Vlaanderen – 1655 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, dit gaat niet over Limburg, maar over de Kempen. Ondertussen al een aantal weken geleden werd daar opnieuw een heuse lading afval afkomstig van de productie van synthetische drugs gevonden. Het is het zoveelste geval van het dumpen van drugsafval in de grensstreek. Minister, ik heb u ter zake ook een schriftelijke vraag gesteld, op 7 juli 2016, namelijk vraag nummer 791. Ik wees ook op het gevaar van een verschuiving van die dumpingen van Nederland naar Vlaanderen als gevolg van een opgevoerde strijd bij onze noorderburen.

Een opsomming van de diverse gevallen zou ons te ver leiden, maar het is vrij duidelijk dat er ook een trend zichtbaar is, een trend waarvan de impact voor mens en milieu mogelijk catastrofaal zou kunnen zijn. In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van destijds gaf u aan dat er geen meldingsplicht voor gemeenten bestaat voor het melden van drugslabogereleerde storten of dumpen.

Vandaar mijn vragen. Hebt u ondertussen een zicht op het aantal storten van synthetisch drugsafval in de legislatuur? Bent u van mening dat een meldingsplicht moet worden ingevoerd om de lokale besturen te ondersteunen en de problematiek in kaart te brengen? Destijds hebt u op de schriftelijke vraag van collega Peumans van 8 mei gesteld dat er over deze problematiek geen overleg werd gepleegd, ook niet met de Nederlandse autoriteiten, omdat een dergelijk initiatief "behoort tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken, als voogdijminister van de politiediensten en de brandweer". Ik vroeg me af welke initiatieven u hebt genomen ten aanzien van de minister van Binnenlandse zaken. Vindt u intussen, gelet op het steeds wederkerende risico voor de leefomgeving, nog steeds dat het niet opportuun is om vanuit uw bevoegdheid uw Nederlandse collega hierover te contacteren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het is een problematiek die we goed opvolgen en die u zelf al vaak onder de aandacht hebt gebracht. Het zijn de politiediensten die de gegevens moeten verstrekken over het aantal storten van synthetisch afval. Het is natuurlijk zo dat niet alle dumpingen van drugsgerelateerde zaken ook worden gemeld bij de OVAM. Het is dus niet zo dat de OVAM een algemeen overzicht heeft. Af en toe wordt het wel gemeld aan de OVAM. Bij de OVAM werden er deze legislatuur, dus de voorbije vier jaar, zestien nieuwe dossiers aangemaakt op basis van een drugsgerelateerde melding. In dergelijke gevallen engageert de OVAM zich om een strikte handhavingprocedure te volgen en waar nodig over te gaan tot ambtshalve uitvoering van bodemonderzoek, bodemsanering en afvalverwijdering.

Daarnaast heeft de OVAM een contract met een bodemsaneringsdeskundige ter beschikking voor terreinbezoeken, monsternames en advisering van de gemeenten. De bestaande procedures voor het aanpakken van bodemverontreiniging volstaan om ook drugsgerelateerde bodemverontreiniging aan te pakken. Het inschatten van de noodzaak voor het invoeren van een meldingsplicht in het kader van politionele aanpak en opvolging van die strafbare feiten, is iets wat ik niet kan regelen. Ik kan die verplichting niet opleggen aan de politiediensten.

Zoals ik al schriftelijk heb geantwoord, gaat het in hoofdzaak over een politionele bevoegdheid. Uiteraard is de minister van Binnenlandse Zaken, bevoegd voor de politiediensten en de brandweer, bevoegd. Het lijkt me dan ook zeer wenselijk dat het initiatief door de bevoegde federale minister wordt genomen. Uiteraard zijn wij graag bereid om mee te werken of mee rond de tafel te zitten.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk inderdaad dat het nuttig is om de koppen bij elkaar te steken voor deze problematiek. Ik heb zelf mijn oor eens te luisteren gelegd. Er bestaat een dienst 'leefmilieu', een steundienst van de Centrale directie van de bestrijding van de zware en georganiseerde criminaliteit. Ze hebben een afdeling waarin ze de problematiek van afvalzwendel en zware leefmilieucriminaliteit onderzoeken. Het zou nuttig zijn dat de lokale diensten, maar ook de lokale besturen, op de hoogte zijn van het bestaan van die dienst omdat die er inderdaad een beleid rond voert. Afvalzwendel vormt een onderdeel van de leefmilieucriminaliteit. Het beantwoordt aan de criteria van zware criminaliteit doordat de zwendel van repetitieve aard is. U kunt dat beamen met de stijging van het aantal gevallen dat georganiseerd verloopt, frauduleus is, gericht is op grof geldgewin en schadelijk voor het milieu en/of de volksgezondheid is, zich meestal voordoet in een bedrijfsmatige omgeving. Die stoffen komen van ergens, iemand verkoopt ze aan die criminele organisatie. Via criminele gedragingen poogt men zich te ontdoen van het afval via de minste kosten en leeft men de wettelijke verwijderingsvormen niet na. De gemaakte illegale winsten vormen duidelijk de motor van deze criminaliteitsvorm.

Voor mij is het duidelijk dat we moeten samenwerken met de lokale besturen, met de lokale politie en met de gespecialiseerde diensten op federaal niveau. Ik pleit ervoor dat u als minister van Leefmilieu, bekommerd om het leefmilieu en de gevolgen van die afvaldumping, een initiatief neemt. Ik zou het ook goed vinden mocht u rond deze specifieke problematiek voor de mensen die er vandaag bij betrokken zijn – we weten dat het in de grensstreken wederkerende problematiek is –, gericht een aantal informatieavonden zou organiseren vanuit de OVAM om een soort van draaiboek te maken in geval van, zodat er ook door die verschillende entiteiten aan kan worden gewerkt en zodat men de daders kan pakken. Dat is vandaag niet altijd het geval. Ook de maatschappelijke kost die we vandaag hebben om het afval te verwijderen en te verwerken en te neutraliseren, zouden we ooit toch moeten kunnen recupereren in de vorm van een veroordeling van die mensen of van het oprollen van die criminele bendes.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Voorzitter, we hebben er inderdaad al meerdere vragen over gesteld. Collega Ronse is er nu niet, maar het is een problematiek die ook in Limburg en in de Kempen, en dan vooral in de grensregio's, aan bod komt.

Uw collega's in het federale parlement hebben eind 2016 gezegd dat men bezig was met de opmaak van een draaiboek om telkens wanneer men drugsafval vond, de nodige maatregelen te nemen. Minister, ik weet niet of u hiervan op de hoogte bent, maar ik denk dat het wel goed zou zijn dat er overleg is tussen de federale en de Vlaamse overheid, maar ook met de Nederlandse overheid om na te gaan op welke manier men hier gericht iets aan kan doen.

We weten natuurlijk dat het storten meestal ergens in natuurgebieden gebeurt en meestal 's nachts. Het is heel moeilijk om de pakkans te verhogen, maar vanwege de impact op het milieu, is het belangrijk om een gezamenlijke aanpak te hebben. Ik wil hier zeker een pleidooi voor houden.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik kan enkel de vraag ondersteunen om inderdaad te kijken waar we elkaar kunnen versterken in de strijd tegen het dumpen van drugsafval. De grens met de Kempen en Limburg is daar inderdaad zeer gevoelig voor. Ik denk dat de lokale besturen en de lokale politiediensten zelf ook hun strategie uitbouwen om te zien hoe ze de pakkans eventueel kunnen vergroten, maar als het over dumpingpraktijken gaat, is het vaak heel moeilijk om de pakkans te kunnen opdrijven.

Alle lokale besturen zetten daar ook wel op in, meestal lokaal ook in samenwerking met de burens, in dit geval de Nederlandse burens. Wat wel moeilijk of zuur is, is het afval op zich en discussies over wie de kosten voor de verwerking ervan op zich moet nemen. En natuurlijk willen we de overlast voor de burgers te allen tijde voorkomen.

Ik begrijp, minister, dat er in dezen vooral naar federale collega's wordt gekeken, omdat zij een aantal bevoegdheden hebben, specifiek rond het politionele optreden en/of het eventueel inzetten van de brandweer. Maar ik heb begrepen van u dat u het ook belangrijk vindt om de vinger mee aan de pols te houden. Daar reken ik ook op.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik vind het heel belangrijk om deze problematiek ook vanuit onze bevoegdheden goed op te volgen. Wat betreft het draaiboek dat op federaal niveau werd opgemaakt, heb ik er nu geen zicht op of de OVAM of andere van onze diensten daarbij betrokken zijn. Ik stel voor dat in het geval dat wij niet betrokken zouden zijn – wat ik mij niet kan voorstellen, maar het kan natuurlijk altijd – wij zelf actief contact opnemen met de federale overheid om te zeggen dat we betrokken willen worden bij dat draaiboek.

Laat ons dat draaiboek afwachten. En dan is het uiteraard de bedoeling dat daar goed over gecommuniceerd wordt, in samenspraak met alle betrokken actoren.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Bedankt, minister. Ik wil met u meegaan om dat te gaan bepleiten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.